

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 22

KATOWICE, DNIA 10 WRZEŚNIA

1945

Poz.

T R E Ś Ć :

Str.

DZIAŁ URZĘDOWY:**Dekrety:**

- 286.—z dnia 7 lipca 1945 r. o zmianie granic województw: śląskiego, krakowskiego, kieleckiego, białostockiego i warszawskiego 239
- 287.—z dnia 7 lipca 1945 r. o utworzeniu województwa rzeszowskiego 240
- 288.—z dnia 7 lipca 1945 r. o uchyleniu niektórych przepisów prawa karnego skarbowego 240
- 289.—z dnia 7 lipca 1945 r. o zniesieniu podatku od olejów mineralnych 240

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów:

- 290.—z dnia 18 sierpnia 1945 r. o składzie i sposobie powoływania członków Państwowej Rady Mierniczej 240

Rozporządzenia Ministra Skarbu:

- 291.—z dnia 16 lipca 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia Związku Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej 241
- 292.—z dnia 4 sierpnia 1945 r. o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego 242

Rozporządzenie Ministra Odbudowy:

- 293.—z dnia 18 sierpnia 1945 r. o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót 242

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej:

- 294.—z dnia 20 sierpnia 1945 r. o ustanowieniu okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych 243
- 295.—z dnia 20 sierpnia 1945 r. o wysokości, zasadach ustalenia i wypłacania odszkodowania, diet oraz kosztów przejazdu ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych 244

Zarządzenie Ministrów Odbudowy i Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej:

- 296.—z dnia 19 lipca 1945 r. o podziale wydziałów Komunikacyjno-budowlanych w urzędach wojewódzkich na wydziały odbudowy i wydziały komunikacyjne 244

Zarządzenie Naczelnika Administracji Miar w Katowicach:

- 297.—z dnia 3 września 1945 r. w sprawie publicznych zbiorek legalizacyjnych w roku 1945 w mieście Chorzowie i w powiecie będzińskim 244

Obwieszczenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

- 298.—z dnia 1 sierpnia 1945 r. w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników Sądów Pracy i Sądów Okręgowych, znajdujących się w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach 245

Okólniki Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:

- 299.—z dnia 27 sierpnia 1945 r. w sprawie podatku wojskowego — terminowego przekazywania wpływów 246

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

- Zgubione dokumenty 246

DZIAŁ URZĘDOWY

286.

DEKRET

z dnia 7 lipca 1945 r.

o zmianie granic województw: śląskiego, krakowskiego, kieleckiego, białostockiego i warszawskiego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 167 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P.

Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Włącza się do obszaru województwa śląskiego z województwa kieleckiego powiat będziński i zawierciański.

(2) Włącza się do obszaru województwa krakowskiego z województwa kieleckiego powiat olkuski.

(3) Włącza się do obszaru województwa białostockiego z województwa warszawskiego powiat łomżyński.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej oraz innym właściwym ministrom stosownie do zakresu ich działania.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Edward Osóbka-Morawski*

w/z Minister Administracji Publicznej:

(—) *Władysław Wolski*

287.

DEKRET

z dnia 7 lipca 1945 r.

o utworzeniu województwa rzeszowskiego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 168 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się województwo rzeszowskie z siedzibą urzędu wojewódzkiego w Rzeszowie, obejmujące powiaty: brzozowski, jarosławski, kolbuszowski, krośnieński, leski, lubaczowski, łańcucki, niżański, przemyski, przeworski, rzeszowski, sanocki i tarnobrzelski oraz powiaty: dębicki, gorlicki, jasielski i mielecki, które równocześnie wyłącza się z województwa krakowskiego.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Edward Osóbka-Morawski*

w/z Minister Administracji Publicznej:

(—) *Władysław Wolski*

288.

DEKRET

z dnia 7 lipca 1945 r.

o uchyleniu niektórych przepisów prawa karnego skarbowego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 166 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyla się moc obowiązującą rozdziału szesnastego — naruszenie przepisów o opodatkowaniu olejów mineralnych (artykuły 169—176) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r., zawierającego prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 581).

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Edward Osóbka-Morawski*

Minister Skarbu:

(—) *Konstanty Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Henryk Świątkowski*

289.

DEKRET

z dnia 7 lipca 1945 r.

o zniesieniu podatku od olejów mineralnych

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 165 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 252) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1944 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Edward Osóbka-Morawski*

Minister Skarbu:

(—) *Konstanty Dąbrowski*

290.

ROZPORZĄDZENIE

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 sierpnia 1945 r.

o składzie i sposobie powoływania członków

Państwowej Rady Mierniczej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 173 z dnia 27 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie art. 6 ust. (1) dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58), zarządzam, co następuje:

§ 1. W skład Państwowej Rady Mierniczej wchodzi:

1) prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, jako przewodniczący,

2) dyrektor Geodezyjnego Instytutu Naukowo-Badawczego, jako zastępcę przewodniczącego,

3) przedstawiciele Ministrów: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Przemysłu, Komunikacji, Rolnictwa i Reform Rolnych, Lasów, Odbudowy i Oświaty po jednym z każdego ministerstwa,

4) przedstawiciel Akademii Umiejętności,

5) przedstawiciele wydziałów geodezyjnych politechnik polskich, wybrani przez rady wydziałowe po jednym z każdego wydziału,

6) zastępcy prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju,

7) przedstawiciele instytucji naukowych i organizacji zawodowych, po jednym z każdej, powołani przez prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, na wniosek tychże instytucji i organizacji,

8) wybitni znawcy zagadnień z zakresu pomiarów kraju i dziedzin pokrewnych, powołani przez prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 2. W posiedzeniach Państwowej Rady Mierniczej mogą brać również udział z głosem stanowczym przedstawiciele ministerstw, niewymienionych w § 1 pkt 3, jeżeli mają być rozpatrywane sprawy, w których te ministerstwa są zainteresowane.

§ 3. Państwowa Rada Miernicza układa regulamin wewnętrznego urzędowania, który uzyskuje moc obowiązującą po zatwierdzeniu go przez prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się prezesowi Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Edward Osóbka-Morawski*

291.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 lipca 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia Związku Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 156 z dnia 31 lipca 1945 r.)

Na podstawie art. 71 ust. (3), art. 79 ust. (3) i art. 95 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Tworzy się jeden dla całego obszaru Państwa Związek Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej, nazywany w dalszych przepisach rozporządzenia „Związkiem”.

(2) Siedzibą Związku jest m. st. Warszawa.

(3) Członkami Związku są z mocy prawa wszystkie Komunalne Kasy Oszczędności, działające na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(4) Związek ma osobowość prawną o charakterze publiczno-prawnym i może posiadać majątek własny; nabywać prawa i zaciągać zobowiązania.

(5) Za zgodą Ministra Skarbu, powziętą w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, Związek ma prawo otwierać i prowadzić oddziały. Terytorialny i rzeczowy zakres działania oddziału ustala regulamin, wydany przez Zarząd Związku i zatwierdzony przez Władzę Nadzorczą.

(6) Władzą Nadzorczą Związku jest Minister Skarbu, działający w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

§ 2. Pieczęć Związku zatwierdzi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

§ 3. (1) Związkowi zleca się wykonywanie bezpośredniego nadzoru nad kasami oszczędności. W szczególności przekazuje się Związkowi uprawnienia następujące:

1) zatwierdzanie zmian statutów kas oszczędności,
2) zatwierdzanie wyborów dyrektorów zarządzających kas oszczędności,

3) zezwalanie w wyjątkowych przypadkach członkom organów i pracownikom kas oszczędności na pełnienie funkcji członkiem rady nadzorczej, zarządu, komisji rewizyjnej, bądź pełnienie funkcji w charakterze pracownika w innych zakładach i instytucjach kredytowych,

4) zezwalanie na zaciąganie pożyczek krótkoterminowych przez kasy oszczędności,

5) zezwalanie na lokowanie wolnych funduszy kas oszczędności w innych kasach oszczędności.

6) zezwalanie na nabycie lub budowę nieruchomości dla własnego użytku kas oszczędności z funduszy zasobowych i o szczególnym przeznaczeniu.

7) zakazywanie użycia w wyjątkowych okolicznościach części zysków na cele publiczne,

8) zawieszanie w czynnościach organów kas oszczędności, jak również zawieszanie w czynnościach poszczególnych członków rady i dyrekcji kas oszczędności w razie stwierdzenia okoliczności przewidzianych w art. 72 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860), a w związku z tym wydawanie niezbędnych zarządzeń, mających na celu zapewnienie należytego funkcjonowania kas oszczędności.

9) uchylenie i zawieszanie uchwał i zarządzeń organów kas oszczędności, naruszających prawo lub statut albo szkodliwych dla interesu publicznego lub interesu kas.

10) zatwierdzanie planów przeprowadzenia likwidacji, oznaczanie wysokości wynagrodzenia dla likwidatorów oraz wykonywanie nadzoru nad czynnościami związanymi z przeprowadzaniem likwidacji kas oszczędności.

(2) Decyzje Związku, przewidziane w ust. (1) pkt 2, 6 i 8 powinny przed ich wydaniem uzyskać zgodę Wła-

dzy Nadzorczej. Jeżeli Władza Nadzorcza nie zajmie stanowiska co do przedłożonej decyzji w ciągu 14 dni od dnia doręczenia, decyzja uważana będzie za uzgodnioną.

(3) Od decyzji Związku służy kasie odwołanie do Władzy Nadzorczej, wniesione za pośrednictwem Związku w ciągu 14 dni od daty doręczenia decyzji.

§ 4. Związek:

1) wykonuje bezpośredni, zlecony przez Władzę Nadzorczą, nadzór nad kasami oszczędności w granicach i w sposób, przewidziany rozporządzeniem niniejszym.

2) kieruje polityką operacyjną czynnych i biernych według zasad i wskazań ustalonych, bądź zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

3) kontroluje działalność kas oszczędności oraz dokonuje rewizji i inspekcji z prawem udziału delegata Związku w posiedzeniach organów kas oszczędności.

4) udziela obowiązujących kasy oszczędności wskazań i instrukcji oraz udziela wyjaśnień we wszelkich sprawach, zleconych przez Władzę Nadzorczą lub w sprawach objętych przepisami, które obowiązują kasy oszczędności.

5) wyraża opinię w sprawach, w których kasy oszczędności zwracają się do Władzy Nadzorczej za pośrednictwem Związku,

6) bada bilanse, preliminarze budżetowe, rachunki zysków i strat z prawem czynienia zmian, składa Władzy Nadzorczej dokładne pisemne sprawozdania z działalności kas oszczędności za rok ubiegły,

7) udziela na żądanie władzom i urzędom państwowym oraz samorządowym informacji oraz opinii w sprawach, dotyczących zakresu działania i ustawodawstwa kas oszczędności,

8) reprezentuje kasy oszczędności i występuje w ich imieniu,

9) wykonuje wszelkie czynności zlecone przez Władzę Nadzorczą lub Ministra Skarbu.

10) prowadzi propagandę w imieniu i na rzecz kas oszczędności w celu szerzenia zmysłu oszczędności.

§ 5. Kasy oszczędności zwracają się do Władzy Nadzorczej za pośrednictwem Związku.

§ 6. (1) Zakres działania władz i organów Związku określi szczegółowo statut, który zostanie wydany przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w ciągu jednego roku od dnia wydania niniejszego rozporządzenia.

(2) Uprawnienia zlecone przez Władzę Nadzorczą w § 3 wykonuje łącznie prezes Związku i dyrektor Związku.

(3) W przypadku nieobecności prezesa lub dyrektora Związku uprawnienia, wymienione w ust. (2) paragrafu niniejszego, przechodzą na ich zastępców. W razie nieobecności zastępców stałych, prezesa Związku zastępować może tylko wyznaczony przez niego członek Zarządu Związku, dyrektora zaś — wyznaczony przez prezesa inspektor Związku.

(4) Do czasu wydania statutu Związku Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej Związek rządzi się statutem, wydanym dla Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie (Monitor Polski z dnia 1 czerwca 1937 r. Nr 122, poz. 188) ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia niniejszego.

§ 7. (1) Statut Związku może przewidywać stanowisko stałego zastępcy prezesa Związku.

(2) Przepisy odnoszące się do prezesa Związku, odnoszą się również do zastępcy prezesa Związku.

§ 8. (1) Statut Związku może przewidywać stanowisko stałego zastępcy dyrektora, przy czym prawa jego określi statut.

(2) Przepisy dotyczące wyboru dyrektora i zatwierdzenia go przez Władzę Nadzorczą stosują się również do zastępcy dyrektora.

§ 9. (1) Do czasu ukonstytuowania się władz Związku Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej powoła Tymczasowy Zarząd Związku w składzie 7 członków, a mianowicie:

1) prezesa Związku, jako przewodniczącego,
2) dwóch osób spośród członków organów ustrojowych związków samorządowych, będących zwią-

kami założycielskimi w rozumieniu art. 3 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860).

3) dwóch członków spośród dyrektorów zarządzających komunalnych kas oszczędności,

4) jednego przedstawiciela instytucji bankowej kredytu komunalnego,

5) dyrektora Związku.

(2) Do zakresu działania Tymczasowego Zarządu należą:

a) sprawy przewidziane w § 30 statutu Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie (Monitor Polski z dnia 1 czerwca 1937 r. Nr 122, poz. 188),

b) ustalanie wysokości rocznych składek członkowskich i innych określonych w statucie świadczeń pieniężnych na rzecz Związku oraz nabywanie, zbywanie lub obciążanie nieruchomości Związku, zaciąganie pożyczek i ustalanie budżetu z tym, że każdorazowa decyzja winna uzyskiwać zatwierdzenie Władzy Nadzorczej.

(3) Na okres działalności Tymczasowego Zarządu Związek nie mają zastosowania przepisy statutu, powołanego w ust. (2) paragrafu niniejszego, dotyczące Walnego Zgromadzenia.

§ 10. Rewizja, kontrola lub inspekcja każdej kasy powinna być przeprowadzona przez Związek co najmniej raz do roku. Sposób i formę dokonywania tych czynności określi regulamin.

§ 11. (1) Rewizji, kontroli i inspekcji dokonywują inspektorzy Związku na zarządzenie dyrektora Związku.

(2) W wyniku dokonanych rewizji, kontroli i inspekcji dyrektor Związku lub jego zastępca wydaje zalecenia rewizyjne, polecenia i instrukcje, bezwzględnie obowiązujące kasy oszczędności.

§ 12. (1) Koszty rewizji, kontroli lub inspekcji, przeprowadzonej na żądanie Władzy Nadzorczej lub z własnej inicjatywy Związku, ponosi Związek w ramach swego budżetu.

(2) Koszty rewizji, przeprowadzonej na żądanie kasy oszczędności, ponosi kasa.

§ 13. (1) Kontrolę Związku może sprawować Władza Nadzorcza przez podległe jej organy lub osoby specjalnie do tego upoważnione.

(2) W celu wykonywania bezpośredniego nadzoru nad działalnością Związku Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej mianuje komisarza rządowego oraz jego zastępcę i określa zakres ich praw i obowiązków oraz wyznacza ich wynagrodzenie.

§ 14. W ciągu dwóch miesięcy od daty wydania statutu przez Władzę Nadzorczą Związek powinien dokonać wyboru władz oraz przedstawić Władzy Nadzorczej wnioski o zatwierdzenie prezesa Związku, stałego zastępcy prezesa, dyrektora i stałego zastępcy dyrektora Związku.

§ 15. (1) Dotychczasowe związki komunalnych kas oszczędności przechodzą w stan likwidacji.

(2) Majątek dotychczasowych związków komunalnych kas oszczędności przechodzi na Związek Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Likwidację dotychczasowych związków komunalnych kas oszczędności przeprowadzi Związek zgodnie z obowiązującymi przepisami na podstawie zarządzeń, wydanych w tym przedmiocie przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o związkach komunalnych kas oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 410).

Minister Skarbu:

(—) *Konstanty Dąbrowski*

Minister Administracji Publicznej:

(—) *Władysław Kiernik*

292.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1945 r.

o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 171 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie art. 146 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), w związku z art. 7 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zarządzam, co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 30 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 135) termin składania zeznań przez osoby fizyczne, spadki wakujące i osoby prawne do dnia 15 sierpnia 1945 roku, przesuwa się do dnia 15 września 1945 roku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Konstanty Dąbrowski*

293.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 18 sierpnia 1945 r.

o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 175 z dnia 27 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie art. 368 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Dla przeprowadzenia egzaminów, przewidzianych w art. 361, 362, 363 i 364 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216), ustanawia się przy Ministerstwie Odbudowy komisję egzaminacyjną, składającą się z przewodniczącego, jego zastępcy i potrzebnej ilości członków, mianowanych przez Ministra Odbudowy na okres trzyletni z grona lub też z poza grona urzędników Ministerstwa Odbudowy.

(2) Poszczególne egzaminy przeprowadza komisja w kompletach, które składają się z przewodniczącego, lub jego zastępcy, oraz z trzech członków egzaminatorów.

(3) Członków egzaminatorów wyznacza przewodniczący z ogólnej listy w ten sposób, aby w każdym komplecie trzy osoby posiadały wyższe studia. Na członka egzaminatora może być wyznaczony zastępca przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o ile nie przewodniczy w danym komplecie.

§ 2. (1) Egzamin jest utożsamiany i polega na wykazaniu znajomości:

- Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- ustroju władz i urzędów państwowych i samorządowych oraz ich zakresu działania,
- przepisów prawa budowlanego,
- zasadniczych przepisów odnoszących się do odbudowy, budowy i przebudowy osiedli,
- tych przepisów prawa przemysłowego, sanitarnego, elektrycznego, wodnego i drogowego, które mogą mieć zastosowanie w związku z wykonywaniem robót budowlanych,
- przepisów z dziedziny ubezpieczeń społecznych,
- przepisów o postępowaniu administracyjnym i wyłączeniu.

(2) Egzamin nie może trwać dłużej niż 90 minut.

§ 3. (1) Egzaminy odbywają się z każdym kandydatem osobno. Przewodniczący wyznacza kolejność i kieruje egzaminem.

(2) Niezwłocznie po egzaminie komisja egzaminacyjna powyższe uchwałę co do jego wyniku.

(3) Uchwała komisji co do wyniku egzaminu winna wyrażać, że egzaminowany złożył egzamin „z wynikiem zadawalającym” lub „z wynikiem niezadawalającym”.

(4) Uchwała komisji egzaminacyjnej zapada większością głosów i jest ostateczna. W razie równości głosów, licząc także głos przewodniczącego, uchwałą staje się ten wniosek, za którym oświadczył się przewodniczący.

(5) Uchwałę co do wyniku egzaminu ogłasza kandydatowi przewodniczący komisji egzaminacyjnej zaraz po egzaminie lub najdalej następnego dnia po ukończeniu egzaminu.

§ 4. (1) W razie niezadawalającego wyniku egzaminu kandydat może przystąpić powtórnie do egzaminu po upływie pół roku.

(2) W wypadku niezadawalającego wyniku powtórnego egzaminu dalsze przystąpienie do egzaminu może mieć miejsce tylko za specjalnym zezwoleniem Ministra Odbudowy.

§ 5. (1) Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, pytania egzaminu i ocenę odpowiedzi na poszczególne pytania tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

(2) Akta z wyniku egzaminu przedkłada przewodniczący komisji egzaminacyjnej Ministerstwu Odbudowy.

§ 6. Egzaminy odbywają się w ciągu roku dwa razy, a to: w pierwszym półroczu w miesiącach marcu — kwietniu, w drugim półroczu w miesiącach października — listopadzie.

§ 7. (1) Osoby, ubiegające się o dopuszczenie do egzaminów, o których mowa w § 1, powinny wnieść stosownie podania do Ministerstwa Odbudowy za pośrednictwem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, właściwej według ostatniego faktycznego miejsca zamieszkania kandydatów. Na terenie miasta Warszawy i Łodzi należy wnieść podania za pośrednictwem prezydenta miasta.

(2) Do podania należy dołączyć w oryginałach lub w uwierzytelnionych odpisach:

1) a) gdy chodzi o uprawnienia, przewidziane w art. 361—363 powołanego na wstępie rozporządzenia, dyplom bądź świadectwo ukończenia wyższej technicznej uczelni krajowej lub zagranicznej,

b) gdy chodzi o uprawnienia, przewidziane w art. 364 tego rozporządzenia — świadectwo ukończenia w kraju państwowej lub prywatnej, uznanej przez Ministra Oświaty za równorzędną, średniej szkoły budowlanej, albo wydziału budowlanego innej średniej szkoły zawodowej lub szkoły budownictwa nadziemnego stopnia licealnego, zorganizowanej na podstawie ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389),

2) dowody odbycia praktyki przy robotach budowlanych, wymaganej powołanymi wyżej art. 361—364,

3) metrykę chrztu lub urodzenia,

4) dowód przynależności państwowej,

5) 2 fotografie, zaopatrzone własnoręcznymi podpisami.

(3) Osoby, które nabyły wyższe wykształcenie techniczne zagranicą, powinny przedstawić dowód nostryfikacji odpowiedniego dyplomu, bądź świadectwa.

(4) Cudzoziemcy winni udowodnić, że w państwie, którego są obywatelami, obywatele polscy w zakresie odpowiednich uprawnień traktowani są na równi z obywatelami tego państwa.

(5) Powyższe dowody pozostają w aktach Ministerstwa Odbudowy.

§ 8. (1) Wojewódzka władza administracji ogólnej a na terenie m. st. Warszawy i m. Łodzi prezydent miasta — zarządzić niezwłocznie protokółarnie przesłuchanie ubiegającego się o uprawnienie co do okoliczności, czy nie był on karany sądownie za czyny, wynikające

z chęci zysku, oraz czy nie utracił prawa kierowania robotami budowlanymi na mocy obowiązujących przepisów; zbada w razie potrzeby z urzędu prawdziwość złożonych oświadczeń oraz stwierdzi przy tym, że ubiegający się o uprawnienia posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie.

(2) Protokoły czynności dokonanych zgodnie z ust. (1) wojewódzka władza administracji ogólnej a na terenie m. st. Warszawy i m. Łodzi prezydent miasta — dołączy do podania osoby, ubiegającej się o dopuszczenie do egzaminu, i wraz z innymi załącznikami prześle do Ministerstwa Odbudowy.

§ 9. (1) Po ustaleniu, że do udzielenia uprawnienia nie zachodzą przeszkody, wymienione w art. 366 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, oraz że ubiegający się o uprawnienie czyni zadość wymaganym warunkom co do wykształcenia i co do praktyki, Ministerstwo Odbudowy orzeka o dopuszczeniu kandydata do egzaminu i zawiadamia go o tym. O niedopuszczeniu do egzaminu Ministerstwo Odbudowy zawiadamia kandydata z podaniem motywów.

(2) Orzeczenie o dopuszczeniu jak również orzeczenie o złożeniu egzaminu może być z urzędu unieważnione, jeżeli okaże się, że dokumenty lub okoliczności faktyczne, które służyły za podstawę decyzji, wskazanej w ust. (1), są niezgodne z prawdą.

§ 10. (1) Ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu powinien uiścić takse egzaminacyjną w kwocie 500 zł.

(2) Wskazana wyżej kwota pieniężna, po pokryciu z niej wydatków, połączonych z przeprowadzeniem egzaminu, przypada przewodniczącemu komisji oraz członkom egzaminatorów w równych częściach.

(3) Takse egzaminacyjną winien kandydat uiścić przed przystąpieniem do egzaminu w sposób wskazany w piśmie zawiadamiającym go o dopuszczeniu do egzaminu i dowód uiszczenia przedstawić przewodniczącemu komisji.

(4) Wpłacona taksa będzie zwrócona w przypadku usprawiedliwionego niestawienia się kandydata do egzaminu lub usprawiedliwionego odstąpienia od egzaminu, o ile zainteresowany zwróci się z prośbą o zwrot taksy w terminie 14 dni od daty wyznaczonego egzaminu.

§ 11. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązująca rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 182), zmienione rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 17 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 452), rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 16 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 54) i rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 545).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Odbudowy:

(—) *Michał Kaczorowski*

294.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRA- CY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 sierpnia 1945 r.

o ustanowieniu okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 176 z dnia 27 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie art. 8 §§ 1 i 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się okręgowe sądy ubezpieczeń społecznych:

a) w Warszawie dla m. st. Warszawy oraz województw: białostockiego, lubelskiego i warszawskiego,

- b) w Bydgoszczy dla województw: gdańskiego i pomorskiego,
- c) w Katowicach dla województwa śląskiego,
- d) w Krakowie dla województw: kieleckiego, krakowskiego i rzeszowskiego,
- e) w Łodzi dla województwa łódzkiego,
- f) w Poznaniu dla województwa poznańskiego.

§ 2. Liczba ławników wynosi w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych w Warszawie po 50, w innych okręgowych sądach ubezpieczeń społecznych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, po 40 z każdej z dwóch grup: pracowników i pracodawców.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Henryk Świątkowski*

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *Edmund Giebartowski*

295.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 sierpnia 1945 r.

o wysokości, zasadach ustalania i wypłacania odszkodowania, diet oraz kosztów przejazdu ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych. (Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 177 z dnia 27 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie art. 80 § 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Ławnicy utrzymujący się z dziennego zarobku otrzymują na żądanie za złożeniem zaświadczenia pracodawcy odszkodowanie za utracony w związku z czynnościami w charakterze ławnika zarobek.

Art. 2. Ławnicy zamieszkali poza siedzibą sądu otrzymują diety w wysokości 50 złotych dziennie oraz zwrot kosztów przejazdu do sądu i z powrotem, najwyżej w wysokości kosztów przejazdu kolejowego drugą klasą.

Ławnicy utrzymujący się z dziennego zarobku nie tracą prawa do diet przez otrzymanie odszkodowania z § 1.

Art. 3. O otrzymaniu odszkodowania, diet oraz kosztów przejazdu rozstrzyga prezes sądu, przy którym ławnik jest ustanowiony.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Henryk Świątkowski*

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *Edmund Giebartowski*

296.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ODBUDOWY I KOMUNIKACJI w porozumieniu z MINISTREM ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 19 lipca 1945 r.

o podziale wydziałów komunikacyjno-budowlanych w urzędach wojewódzkich na wydziały odbudowy i wydziały komunikacyjne.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 18, poz. 59 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie art. 35 i 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) i § 39 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z zakresu działania wydziałów komunikacyjno-budowlanych w urzędach wojewódzkich wydziała się

sprawy, należące do oddziałów budowlanych, a w szczególności sprawy: nadzoru budowlanego, nadzoru nad wykonywaniem zawodu kierownika robót budowlanych, odbudowy, budowy i rozbudowy osiedli, budowy i konserwacji budynków państwowych, ogólnego zarządu nieruchomościami państwowymi, techniki sanitarnej, grobownictwa wojennego, nadzoru pod względem techniczno-budowlanym nad zakładami i urządzeniami użyteczności publicznej, nadzoru nad przedsiębiorstwami budowlanymi i rzemiosłem budowlanym, sprawy organizacji produkcji materiałów budowlanych i elementów budowlanych dla potrzeb miejscowych i sprawy polityki budowlanej, terenowej, osiedleńczej i mieszkaniowej.

§ 2. Dla spraw wydzielonych w p. 1 tworzy się w każdym urzędzie wojewódzkim wydział o nazwie: „Wydział Odbudowy“ (znak Odb.), pozostałe zaś sprawy z zakresu działania dotychczasowego wydziału komunikacyjno-budowlanego załatwiane będą w wydziale, który otrzymuje nazwę: „Wydział Komunikacyjny“ (znak Kom.).

§ 3. Wydziały odbudowy powinny przejąć od dotychczasowych wydziałów komunikacyjno-budowlanych personel i akta oddziałów budowlanych w terminie do dnia 31 lipca 1945 r.

Minister Odbudowy:

(—) *Michał Kaczorowski*

Minister Komunikacji:

(—) *Jan Rabanowski*

Minister Administracji Publicznej:

(—) *Dr. Władysław Kiernik*

297.

ZARZĄDZENIE

Naczelnika Okręgu Administracji Miar
w Katowicach

z dnia 3 września 1945 r.

w sprawie publicznych zbiorów legalizacyjnych w roku 1945 w mieście Chorzowie i w powiecie będzińskim.

Na mocy art. 20 Dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr 72, poz. 661) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919 r. Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego Dekretu, zarządzam w roku 1945 publiczne zbiórki legalizacyjne w mieście Chorzowie i w powiecie będzińskim w celu następnej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

I w mieście Chorzowie:

od dnia 4 września do dnia 16 października 1945 r. włącznie.

II w powiecie będzińskim:

1. w Czeladzi od dnia 17 września do dnia 21 września włącznie dla gminy Czeladź,

2. w Będzinie od dnia 24 września do dnia 16 października włącznie dla gmin: Będzin, Łagisza i Grodziec,

3. w Dąbrowie Górniczej od dnia 18 października do dnia 5 listopada włącznie dla gmin: Dąbrowa Górnicza, Gołonóg i Zagórze.

W myśl art. 20 Dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbywać zbiórka legalizacyjna dla danej gminy;

2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenia;

3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 Dekretu o miarach grzywną do 1000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

OUM5 Nr 45. 1291. 1

Naczelnik Okręgu Administracji Miar:
p. o. (*S. Dawidowicz*)

298.

OBWIESZCZENIE**Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach**

z dnia 1 sierpnia 1945 r.

w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników Sądów Pracy i Sądów Okręgowych, znajdujących się w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 18 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

I.

Na podstawie § 1 rozp. z dnia 19 stycznia 1935 r. (Dz. U. Rz. P. poz. 36), § 6 pkt. 1 rozp. z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. Rz. P. poz. 391) i § 1 rozp. z dnia 22 kwietnia 1937 r. (Dz. U. Rz. P. poz. 265) wzywam:

a) Izbę Przemysłowo-Handlową oraz Izbę Rzemieślniczą w Katowicach,

b) Czynne w okręgach odpowiednich Sądów Pracy stowarzyszenia zawodowe pracodawców nie reprezentowanych w tych Izbach, z wyjątkiem stowarzyszeń zawodowych pracodawców rolnych, leśnych i ogrodowych,

c) Zarządy instytucji, przedsiębiorstw, wytwórni i banków państwowych, oraz samorządu terytorialnego, czynnych w okręgu danego Sądu Pracy a nie należących do stowarzyszeń zawodowych pracodawców,

d) Czynne w okręgach odpowiednich Sądów Pracy stowarzyszenia zawodowe pracowników, których spory należą do właściwości Sądów Pracy (§ 1 rozp. z 19 stycznia 1935 r.) do przedstawienia Okręgowemu Inspektorowi Pracy w Katowicach, o ile chodzi o Sady Pracy w Katowicach, Chorzowie i Bielsku, a Inspektorowi Pracy w Sosnowcu, o ile chodzi o Sady Pracy w Sosnowcu w terminie do końca września 1945 list kandydatów na ławników oraz zastępców ławników Sądów Pracy w Bielsku, Katowicach, Sosnowcu i Dąbrowie Górniczej, oraz Sądów Okręgowych w Cieszynie, Katowicach i Sosnowcu.

II.

Okręgi wymienionych Sądów obejmują:

a) w Bielsku: Bielsko, Stare Bielsko, Aleksandrowice, Komorowice, Kamienica, Wapiennica, Jasienica, Dziedzice, Czechowice, Jaworzec i Chybie (rozp. z 4 grudnia 1938 r. Dz. U. Rz. P. poz. 870),

b) Chorzowie: okręgi Sądów Grodzkich w Chorzowie i Rudzie Śl. (rozp. z 2 lipca 1936 r. Dz. U. Rz. P. poz. 391),

c) w Katowicach: miasto i powiat Katowice (rozp. z 2 lipca 1936 r. Dz. U. Rz. P. poz. 391),

d) w Sosnowcu: okręgi Sądów Grodzkich w Sosnowcu, Dąbrowie Górniczej i Bedzinie (rozp. z 5 listopada 1932 r. Dz. U. Rz. P. poz. 880).

III.

Liczba ławników i zastępców ławników wynosi:

Sąd Pracy:	Dla każdej z grup pracodawców i pracowników				U W A G I
	ławników	razem	zastępców	razem	
Bielsko	26	52	52	104	§ 4 rozp. z 4/12. 1928 Dz. U. Rz. P. poz. 870
Katowice	75	150	150	300	§ 5 rozp. z 2/7. 1936 Dz. U. Rz. P. poz. 391
Chorzów	40	80	80	160	§ 5 rozp. z 2/7. 1936 Dz. U. Rz. P. poz. 391
Sosnowiec	70	140	140	280	§ 3 rozp. z 5/11. 1932 Dz. U. Rz. P. poz. 880
Sąd Okręgowy:					
Cieszyn	32	64	64	128	§ 4 rozp. z 4/12. 1928 Dz. U. Rz. P. poz. 870
Katowice	58	116	116	232	Z ogólnej liczby ławników i zastępców powołuje się 40 ławników i 80 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Katowicach i 18 ławników i 36 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Chorzowie.
Sosnowiec	35	70	70	140	§ 4 rozp. z 5/11. 1932 Dz. U. Rz. P. poz. 880.

IV.

Ławnikiem lub zastępcą może być obywatel polski, który korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich, jest nieskazitelnego charakteru, ukończył 30 lat, posiada znajomość zawodu, który reprezentuje, i włada językiem polskim w słowie i piśmie. Od zajmowania stanowiska ławnika i jego zastępcy wyłączeni są: duchowni i zakonnicy, członkowie Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej oraz funkcjonariusze państwowi i wojskowi w służbie czynnej.

Powołanie na stanowisko ławnika lub jego zastępcy pracownika instytucji komunikacyjnej może nastąpić jedynie za zgodą władz przełożonych danej instytucji (art. 8 prawa o sądach pracy).

V.

Listy kandydatów winny być sporządzone oddzielnie dla ławników i zastępców ławników każdego Sądu Pracy, oddzielnie dla ławników i ich zastępców dla Sądów Okręgowych a poza tym odpowiadać przepisom §§ 4—6 rozp. z 19. I. 1935 r. (Dz. U. Rz. P. poz. 36).

VI.

Zarazem zgodnie z § 9 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1935 r. (Dz. U. Rz. P. Nr 7, poz. 36) oznajmiam, że w razie nieistnienia w danym okręgu Sądu Pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, lub w razie uchylenia się tych stowarzyszeń od przedstawienia kandydatów do końca września 1945 r. powołam na wspólny wniosek Okręgowego Inspektora Pracy i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach odpowiednie kategorie ławników i ich zastępców z urzędu, według własnego uznania.

Ten sam przepis ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, bądź w razie uchylenia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie, albo w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w pewnej gałęzi pracy.

Prezes Sądu Apelacyjnego:

(—) Dr. Eugeniusz Kral.

299.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

Nr III S. 11644/45 Warszawa, 15/VIII 1945 r.

O K Ó Ł N I K Nr 30

w sprawie podatku wojskowego — terminowego przekazywania wpływów.

Do Obywateli Wojewodów (wszystkich)

Ze sprawozdań Izb Skarbowych nadsyłanych do Ministerstwa Skarbu, wynika, że wpływy z podatku wojskowego, przeznaczone zgodnie z art. 8 dekretu z dni. 13 kwietnia 1945 r. o podatku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) na komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy są minimalne.

Powyższe zjawisko jest następstwem: albo niedokonywania przez poszczególne zarządy gmin miejskich i wiejskich wymiaru podatku wojskowego, albo — niedopilnowania przez nie terminowego wpłacania do kas gmin podatku wojskowego, potrącanego przez pracodawców przy wypłacie wynagrodzenia, albo wreszcie — nieprzestrzegania przez zarządy gmin miejskich i wiejskich 10-dniowego terminu przewidzianego dla odprowadzania wpływów podatku wojskowego za ubiegły miesiąc do kas właściwych urzędów skarbowych.

Ponieważ wpływy z podatku wojskowego są przeznaczone na rozszerzenie zakresu działania i wzmocnienia zdolności finansowych komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego, Ministerstwo Administracji Publicznej poleca Obywatelom Wojewodom wydanie zarządzeń i dopilnowanie, aby:

1) Zarządy gmin miejskich i wiejskich, które dotychczas wymiaru podatku wojskowego nie dokonały, przeprowadziły i zakończyły czynności wymiarowe oraz doręczyły nakazy płatnicze najpóźniej do dnia 10 września 1945 r.;

2) Zarządy gmin miejskich i wiejskich dokonywały na podstawie uprawnień, przysługujących im w myśl §§ 12 i 13 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 114), wglądu do ksiąg i list płacy u pracodawców, celem sprawdzania prawidłowości potrąceń podatku wojskowego i terminowego przekazywania potrąconych sum;

3) Wpływy z podatku wojskowego za ubiegły miesiąc, do m-ca sierpnia 1945 r. włącznie, były wpłacone do kas właściwych urzędów skarbowych do dnia 10 września 1945 r. Wpływy natomiast za następne miesiące muszą być odprowadzane do kas urzędów skarbowych w 10-dniowym terminie, przewidzianym w § 10 powołanego wyżej rozporządzenia.

Za Ministra:

(—) Dr. Żaruk-Michalski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Wydział Samorządowy

Nr. Sm. III. 9/4/3 Katowice, dnia 27 sierpnia 1945 r.

Do

Obywateli Starostów — jako przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych w sprawie: Podatek wojskowy — terminowe przekazywanie wpływów.

Powyższy okólnik przesyła się w ślad za tutejszym reskryptem z dnia 2 czerwca 1945 r. Nr. Sm. III. 28/29 — do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę: (Dr. Karczewski)

p. o. Kierownika Wydz. Sam.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzione zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Katowice, zaświadczenie z obozu i deklarację wierności na nazwisko *Józefiak Konrad*, zamieszkały Kochłowiec, ul. Gałowa nr 34 a. 97

Unieważnia się skradzione dokumenty: legitymację służbową wydaną przez Zarząd Miejski Bytom, dowód osobisty wydany przez Urząd Gminny Łagiewniki, zaświadczenie pracy firmy „Zjednoczenie” Sp. Spoż. Katowice oraz zaświadczenie pracy firmy K. Krauze, Chorzów, na nazwisko *Miczówna Zofja*, Łagiewniki, Stalmacha nr 1. 100

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Cieczyn na nazwisko *Parot Gustaw* zamieszkały Kostkowiec, powiat Cieszyn. 101

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Katowice, deklarację wierności i zaświadczenie narodowościowe na nazwisko *Łukasik Alojzy*, Godula, Szkolna nr. 4. 102

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Chorzów na nazwisko *Wypych Karol*, Chorzów, Zabrska 6. 103

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Częstochowa oraz kartę rozpoznawczą wystawioną przez Starostwo Częstochowa na nazwisko *Sikorska Halina*, Chorzów, Barska 8. 104

Unieważnia się zgubiony dowód rejestracji samochodu osobowego marki „HANOMAG” Nr A. 65074, wystawiony przez Państwowy Urząd Samochodowy w Katowicach dla Zarządu Miasta Tarnowskie Góry. 105

Unieważnia się skradzione zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Sosnowiec, dowód osobisty wystawiony przez Gminę Żarki oraz świadectwo dojrzałości Liceum Zawiercie na nazwisko *Morawiec Antoni*, Żarki, Leśniowska 47. 107

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, książeczkę wojskową i świadectwo z ukończenia Szkoły Handlowej Zgromadzenia Kupców w Warszawie, na nazwisko *Gustawa Knedlera*, Świętochłowice. 109

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną motocykla na numer próbny 66746 wystawioną przez Wojewódzki Urząd Samochodowy na nazwisko *Wiśniewski Wincenty*, zamieszkały Katowice, ul. Rybnicka 3. 113

Redakcja i Administracja: Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, ul. Jagiellońska 25, I, pok. 244. tel. wewn. 444 i 452

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w Drukarni Państwowej (dawn. Druk. Urz. Woj. Śl.-Dąbr.), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 441/4460.